

54. Living Arrangements and Well – Being of the Elderly in Bangkok

Name: Mrs.Yoshie Durand
Nationality: Japanese
Institution: Pennsylvania State University, USA
Research Site: Bangkok
Publish Year: 2009

Abstract:

This study examined living arrangement of elderly in Bangkok, Thailand. The specific purposes of the research are three topics: the determinant of living arrangements; the dynamics of living arrangements; and the function of living arrangements. Data were collected by using questionnaire, interviews and participant observation with both elderly parents and their co-residing children in Bangkok.

The total fertility rate of Thailand has declined since 1970s. Life expectancy at birth has increased from less than 60 to almost 70. Growing number of never-married people, particularly in Bangkok have been a new demographic phenomenon. This situation will lead Thailand to an aging society. Co-residence is viewed as a desirable outcome, based on the assumption that family has been providing as the safety-net for the elderly. Co-residence entails costs including the loss of privacy, the elderly may prefer to live independently if they have sufficient economic resource.

The result of analyses confirm that the availability or the number of surviving children is a powerful determinant of co-residence in Bangkok. In particular a never – married child is the most important factor. The study revealed that having a good child who has the intention to live with parents and creating convenient conditions for actually living together are essential for the desire to co-reside with a child. Conflict with children – in – law emerges as a major obstacles for co-residence.

The dynamic of living arrangements suggest the continuity of co-residence from middle to old age. The majority of Bangkok parents remain in co-residence by changing co – residence partners from never-married to married children. The elderly who entered co – residence in later life have more advantageous conditions, they tend to be healthier, married and more active in employment and housework. The financial contribution made by the elderly within co-residence also the non-financial support, such as housework help. Therefore, it is questionable which group, parents or children is dependent in co – residence.

In considering the function of living arrangement, the elderly parents' past investment in education is now benefit them because children with better education and with higher earning power can provide more to elderly parents. Among co – residing elderly, the type of co-residence with never-married child are more likely to be contributors rather than receivers of benefits. It is important to note that economic and housework arrangements of the elderly are based on the continued functional state of the majority of the current elderly population.

๕๕. Bodily Practices and Medical Identities in Southern Thailand

ชื่อนักวิจัย	Miss Claudi Merli
สัญชาติ	อิตาลี
สังกัด	Uppsala University, Sweden
วัตถุประสงค์	

ศึกษาการจัดการเกี่ยวกับการตั้งครุฑและการคลอดลูกของสตรีไทยที่นับถือศาสนาอิสลามในพื้นที่ที่ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมไทยและการแพทย์แบบสมัยใหม่ การวิจัยเรื่องนี้จะช่วยทำให้เข้าใจถึงธรรมเนียมประเพณีการคลอดบุตรของชาวมุสลิม และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

ระยะเวลาวิจัย	กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ – กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘
สถานที่	จังหวัดสตูล
ปีที่พิมพ์	๒๕๕๑

เนื้อหาของสาระของรายงานโดยสรุป

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาการจัดการเกี่ยวกับการตั้งครุฑและการคลอดลูกของสตรีชาวไทยมุสลิมในพื้นที่ที่ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมไทยและการแพทย์สมัยใหม่ นักวิจัยได้รวบรวมข้อมูลการวิจัยโดยการสัมภาษณ์ ใช้แบบสอบถามและสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมในพื้นที่จังหวัดสตูล

ร่างกายของสตรีไทยชาวมุสลิมในจังหวัดสตูลอยู่ในฐานะที่บอกถึงเรื่องราวทางประวัติศาสตร์และสังคมศาสตร์รวมทั้งเป็นกระจกส่องให้เห็นถึงวัฒนธรรม ชาวมุสลิมทางภาคใต้ของประเทศไทยต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่จะถูกกลืนกลายเข้ากับสังคมไทยและสูญเสียเอกลักษณ์ของความเป็นมุสลิม ชาวมุสลิมในจังหวัดสตูลถูกมองว่าเป็นกลุ่มที่ไม่ค่อยเคร่งครัดต่อการเป็นมุสลิมและอ่อนไหวต่อการกลืนกลายเข้ากับสังคมใหญ่ การปฏิบัติเกี่ยวกับการคลอดลูกของสตรีชาวไทยมุสลิมตามธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมช่วยให้เอกลักษณ์ของความเป็นมุสลิมมีความมั่นคง

รายงานฉบับนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการคุมกำเนิด นโยบายการวางแผนครอบครัว การควบคุมจำนวนประชากร ประสบการณ์การตั้งครุฑของสตรีและการบริการของโรงพยาบาล ศูนย์อนามัย และหมอดำแย นอกจากนี้ยังมีเรื่องราวของชีวิตและการทำงานของหมอดำแยทั้งชาวไทยมุสลิมและชาวไทยพุทธ การใช้เวทย์มนต์และวิธีการแบบสมัยใหม่ในการทำคลอด ทักษะคติต่อการทำคลอดของแพทย์สมัยใหม่ ปัญหาและความยากลำบากในการคลอด การถ่ายทอดความรู้ไปยังคนรุ่นใหม่ การมีส่วนร่วมของบุรุษในการจัดการเรื่องต่างๆ หลังคลอด ประเพณีการอยู่ไฟของสตรีหลังคลอด การเข้าสู่หันทของสตรีและบุรุษ ซึ่งแสดงถึงพิธีกรรมของชาวมุสลิมที่แตกต่างไปจากชาวไทยพุทธ

55. Bodily Practices and Medical Identities in Southern Thailand

Name: Miss Claudia Merli
Nationality: Italian
Institution: Uppsala University, Sweden
Research Site: Satun province
Publish Year: 2008

Abstract:

The purpose of this study was to analyse of women's bodily practices and medical rituals related to pregnancy and reproduction among Malay Muslim women in a region where the influence of Thai culture and biomedicine plays an important role. Data were obtained from interviews, questionnaires with men and women and also participant observation in Satun province, southern Thailand.

Women's body in Satun are historically and socially positioned. As the body mirrors the situation of the Muslim culture such as women dressing, rituals of pregnancy, midwifery and physical restoration of women after giving birth. The risk faced by the Malay – Muslims is the assimilation into the Thai society and the loss of their identity. Muslims of Satun are considered more relaxed in their version of Islam and are more susceptible to the assimilation efforts of the government. The study has shown how practices of Muslim women related to reproduction contribute to the maintenance of identity.

This report deals with the discourse of contraception, family planning policies, population control, the pregnancy's experience of women and the services provided by the hospital/health center service and the traditional midwives. The story of lives and work of traditional Muslim and Buddhist midwives. The use of incantation and the training of biomedical technique for child – birth. The attitude of Muslims towards biomedicine. The problem and difficulties of particular cases. The transmission of traditional knowledge to the new generation. The participation of men in the after – birth management. The custom of lying by the fire of female bodies during the postpartum period. The female and male circumcisions, the contrast of Islamic rituals as opposed to Buddhist.

๕๖. The Narratives and Images of the Mlabri of Thailand: A Lifestory and Documentary Photography Project

ชื่อนักวิจัย Miss Ma. Cristina Saulo
สัญชาติ ฟิลิปปินส์
สังกัด College of St. Benilde, the Philippines

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษาชนกลุ่มน้อยมลาบรีหรือผีตอเหลืองในเรื่องการใช้ชีวิต การดำเนินกิจกรรมประจำวัน ปฏิสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความเชื่อทางศาสนา และความมั่งหวังในชีวิต

ระยะเวลาวิจัย พฤศจิกายน ๒๕๔๗ – สิงหาคม ๒๕๔๘

สถานที่ อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

ปีที่พิมพ์ ๒๕๕๒

เนื้อหาของรายงานโดยสรุป

มลาบรีเป็นชาวเขาเผ่าหนึ่งของประเทศไทยซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด เพียงร้อยกว่าคน มีวิถีชีวิตที่เร่ร่อนในป่า ล่าสัตว์ และเก็บหาอาหารจากป่า มีผู้สันนิษฐานว่าน่าจะเป็นเชื้อสายของพวกมองโกลอยด์ที่เคยเข้ามาในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มลาบรีอยู่รวมกันเป็นกลุ่มในป่ากลุ่มละ ๕ – ๑๐ ครอบครัว มักจะเปลี่ยนที่อยู่ทุก ๕ – ๑๐ วัน มีภาษาพูดคล้ายชาวลีซอ ชาวลัวะ และชาวขมุ มลาบรีนับถือภูตผี สร้างที่พักโดยใช้ใบปาล์มหรือใบตอง เมื่อไปไม่เหล่านักกลายเป็นผีตอเหลืองก็จะย้ายที่อยู่ มลาบรีมีความใกล้ชิดและทำงานร่วมกับชาวม้งมาเป็นเวลานาน ซึ่งมีผลให้ชาวม้งเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของมลาบรีด้วย

ในระยะยี่สิบถึงสามสิบปีที่ผ่านมา มลาบรีได้เผชิญกับความยุ่งยากทางวัฒนธรรมและทางเศรษฐกิจซึ่งคุกคามต่อชีวิตความเป็นอยู่ เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการพัฒนา เหตุการณ์ทางการเมืองและสังคม รวมทั้งความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม เช่น สงครามระหว่างคอมมิวนิสต์กับรัฐบาลไทย การตัดต้นไม้บนภูเขาจำนวนมาก นโยบายในการรักษาบูรณภาพของรัฐบาล ทำให้มลาบรีต้องเปลี่ยนจากการเป็นผู้เร่ร่อนที่ฝากชีวิตไว้กับป่ามาเป็นชาวบ้านธรรมดาและคนงานทำไร่ทำสวน โดยที่มลาบรีเป็นคนกลุ่มเล็ก ๆ ที่ไม่มีการสืบทอดวัฒนธรรมและผู้นำที่แข็งแกร่งที่จะยึดเหนี่ยวให้มีความเป็นกลุ่มก้อนและช่วยขจัดปัดเป่าปัญหาต่าง ๆ จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ชาวมลาบรีจะถูกกลืนกลายเป็นชาวพื้นราบ อย่างไรก็ตามเมื่อถูกถามถึงการดำรงชีวิตในป่าเปรียบเทียบกับการใช้ชีวิตในถิ่นฐานที่ถาวร ชาวมลาบรีส่วนใหญ่จะตอบว่าการใช้ชีวิตในถิ่นฐานที่ถาวรมีความสุขกว่า เพราะได้รับบัตรประจำตัวในฐานะพลเมืองไทยซึ่งทำให้ได้สิทธิพื้นฐานต่าง ๆ เช่น การรักษาพยาบาล การออกเสียงเลือกตั้ง การศึกษา การทำงาน เป็นต้น ชาวมลาบรีเห็นว่าการดำรงชีวิตในป่ามีความลำบากมาก

รัฐบาลไทยควรมีแผนการช่วยยกระดับทางเศรษฐกิจของชาวมลาบรีซึ่งถ้าประสบความสำเร็จจะทำให้ชาวมลาบรีรุ่นต่อไปมีความภาคภูมิใจในฐานะเป็นตัวของตัวเองและในฐานะพลเมืองไทย

56. The Narratives and Images of the Mlabri of Thailand: A Lifestory and Documentary Photography Project

Name: Miss Ma. Cristina Saulo
Nationality: Filipino
Institution: College of St. Benilde, the Philippines
Research Site: Nan province
Publish Year: 2009

Abstract:

The purpose of this project was to record the present culture state in new environment of Mlabri people and the grind of their daily lives within new settlement away from the mountains where they have lived all their lives. The research was conducted in Ban Huay Yuak, Amphur Vieng Sa, Nan province.

Mlabri are one of Thailand's hilltribe people who have maintained their nomadic way of life surviving from hunting wild game and gathering food from the forest. There are assumptions that they are remnants of autochthonic people from Mongoloid stock who once roamed around Southeast Asia. Mlabri have the least number among the hilltribe people of Thailand. In the forest, they moved or stayed together only five to ten families. They moved every five or ten days from one place to another. They built temporary shelters on dry ground using palms or banana leaves. When the leaves of their shelters turned yellow, they would start off to find another place. They nurtured animistic beliefs. They speak language that is similar to that spoken by the Htin, Lua and Khamu. They have worked most and maintained the closest relationship for many decades with Hmong. As a result, the Hmong people have changed the Mlabri culture and way of life.

For the past few decades, the Mlabri have faced many cultural and economic difficulties. It is due to the developmental works, socio-political events and environment degradation such as the war between communists and Thai government, the tremendous logging activities in the mountain, the Thai government policy on integration. From nomadic people who relied on forest, they have become ordinary villagers and farm workers. Being small in number and without strong cultural heritage and political leadership to hold them together and to ward off unwanted changes, it is inevitable that they will be assimilated to lowland society. However, when they were asked about the opinion of life in forest comparing with life in the permanent settlement, most of them preferred to live in the permanent settlement for the reason of acquiring nationality card as a Thai citizen. They were entitled to basic right and service such as medical assistance, the right to suffrage, education and work. They don't miss the life in the forest because it is very difficult to live there.

The government should be creating programs that would assist and encourage the Mlabri to participate in their economic upliftment so that the next generation of Mlabri will be proud of themselves as individual and as a people.

๕๗. Decentralization of Devolution of Forest Management: Fostering between State and Local Communities to Improve Forest Management in Thailand

ชื่อนักวิจัย

Mr.Yuli Nugroho

สัญชาติ

อินโดนีเซีย

สังกัด

Yavasan (Foundation) DAMER, Indonesia

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษานโยบายของประเทศไทยในการกระจายอำนาจและถ่ายโอนในการจัดการป่าไม้ให้แก่ชุมชนท้องถิ่น

ระยะเวลาวิจัย

มกราคม – มิถุนายน ๒๕๔๙

สถานที่

กรุงเทพมหานคร และจังหวัดเชียงใหม่

ปีที่พิมพ์

๒๕๕๐

เนื้อหาสาระของรายงานโดยสรุป

รายงานฉบับนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษาการกระจายและถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ในการจัดการป่าไม้ การรับทราบ การตีความ และความเข้าใจในการกระจายและถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ไปสู่ระดับท้องถิ่น ตลอดจนการนำไปใช้บริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐในระดับท้องถิ่น ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ สังเกตการณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่ในท้องถิ่น เกษตรกร องค์กรพัฒนาเอกชน นอกจากนี้ศึกษาเอกสาร รายงานของราชการ ในหมู่บ้านม่อนยะ ห้วยอีค่าง และแม่มุด ในอำเภอแม่วิน จังหวัดเชียงใหม่ สรุปสาระสำคัญของรายงานการวิจัยได้ดังนี้

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นสาเหตุของการทำลายป่าไม้อย่างมาก โดยเฉพาะในปี พ.ศ.๒๕๒๒ ป่าถูกทำลายมากที่สุด การให้สัมปทานป่าไม้เป็นการส่งเสริมให้มีการทำลายป่าไม้มากขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดภัยธรรมชาติอย่างรุนแรง เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง การพังทลายของดิน ความหลากหลายทางชีวภาพลดลง และเกิดความขัดแย้งทางสังคม ปี พ.ศ.๒๕๓๓ รัฐบาลพยายามพัฒนาระบบการจัดการป่าไม้โดยการวางนโยบาย กฎ ระเบียบ รวมทั้งการกระจายถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ให้การปกครองส่วนท้องถิ่น ในปี พ.ศ.๒๕๓๔ กรมป่าไม้เสนอให้มีพระราชบัญญัติป่าชุมชนซึ่งเกี่ยวกับการจัดการป่าสาธารณะ แต่การดำเนินงานยังมีปัญหา เพราะยังมีช่องโหว่ในกฎหมาย และการดำเนินงาน เช่น ความไม่ชัดเจนในเรื่องอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบในระหว่างผู้ปฏิบัติ การดำเนินงานขึ้นอยู่กับ การตีความและความใจของผู้ปฏิบัติ นอกจากนี้ กฎ ระเบียบ ที่วางไว้ก็มีความขัดแย้งกันทำให้ผู้ปฏิบัติตามมีความสับสน

ถึงแม้การกระจายถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ในการจัดการป่าไม้จะเห็นผลในระยะยาว แต่มีความหวังที่จะประสบความสำเร็จคือ การเกิดหน่วยงานในท้องถิ่นที่เป็นจุดรวมของอำนาจในการจัดการป่าไม้ซึ่งได้แก่ตำบล และการให้เกษตรกรหรือชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมกับหน่วยราชการ ทำให้บุคคลเหล่านี้มีความภูมิใจ และสามารถเชื่อมโยงกับกลุ่มอื่น เช่น องค์กรพัฒนาเอกชน นักวิชาการ ฯลฯ การดำเนินการกระจายและถ่ายโอนอำนาจในการจัดการป่าไม้ได้เปลี่ยนทัศนคติของรัฐบาลจากการบังคับบัญชาและควบคุมเป็นการปฏิสัมพันธ์และอำนวยความสะดวก ความร่วมมือของหน่วยงานของรัฐและชุมชนในท้องถิ่นมีผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของการจัดการป่าไม้ สิ่งสำคัญคือการวางกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกัน รวมทั้งกลไกที่จะทำให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจ ทำตามกฎ ระเบียบที่วางไว้ แต่ปัจจัยบางประการที่เข้ามาแทรกในการกระจายถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ในการจัดการป่าไม้ในอนาคต คือ ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน ซึ่งเป็นความหวังในการสนับสนุนให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการป่าไม้อยู่ระหว่างการดำเนินการมานานกว่า ๑๐ ปี

57. Decentralization of Devolution of Forest Management: Fostering between State and Local Communities to Improve Forest Management in Thailand

Name: Mr.Yuli Nugroho
Nationality: Indonesian
Institution: Yavasan (Foundation) DAMER, Indonesia
Research Site: Bangkok and Chiang Mai province
Publish Year: 2007
Abstract:

The subject matter of this report is about decentralization and devolution of forest management to local level and the investigation of perceptions, interpretation, and understanding of the new power and authority of the local actors including their actions in this matter. Data were collected by interview and observation with key informants such as local government staff, NGOs activities, farmers, etc. The research had been conducted in three villages; Mon Ya Nuea, Huy E Khang and Mae Mut, Mae Win district, Chiang Mai province.

The economic development of Thailand and the concession system caused the high rate of forest depletion. The peak of deforestation was in 1979. These situations contributed to several natural disasters such as flooding, draught, landslides, loss of biodiversity and social conflict. The evolution of policies and programs related to community including decentralization and devolution of power in forestry management started in 1991. The Royal Forest Department began a process to develop community Forest Bill to involve Community in managing communal forest. However, there were some weakness in the process. For example, there is no clarity about power, authority and responsibility among actors and the implementation depended on the interpretation and perception of actors. The transfer of significant authority is rare. There is inconsistency between regulations which makes people confused about the implementation.

Even though the achievements of decentralization and devolution will be seen in the long run, there are some promising achievements. That are the emergence of the local governance (Tambon) as a focus power in the forest management and the farmers or villagers have the power to deal with the government agencies. They have a sense of pride. They can link with other bodies like NGOs and academic circle.

Decentralization and devolution in forest management have changed the attitude of the government from command and control to interaction and facilitation. All the actors are considered important and their interaction will influence the success or failure of forest management. An important aspect is a clear set of rules on how to reach consensus and how decisions are made, including the mechanisms to hold decision – maker accountable for their actions. There are some factors that could intervene in the process of decentralization and devolution; the Community Forest Bill which is hoped to support the involvement of people in forest management has been undergoing discussion and legitimacy for more than ten years.

๕๘.Redefining the Asian Space: A Comparative View of the Evolving Street Culture in Bangkok, Bandung and Manila

ชื่อนักวิจัย

Mrs.Iderlina Babiano

สัญชาติ

ฟิลิปปินส์

สังกัด

College of Architecture, Eastern Visayas State University, the Philippines

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเดินทาง การใช้งาน การใช้พื้นที่ว่างข้างถนน รวมทั้งปัจจัยทางวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่มีต่อการใช้งานในเมืองใหญ่

ระยะเวลาวิจัย

พฤศจิกายน ๒๕๔๙ – พฤษภาคม ๒๕๕๐

สถานที่

กรุงเทพมหานคร

ปีที่พิมพ์

๒๕๕๒

เนื้อหาสาระของรายงานโดยสรุป

รายงานเรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษาถนนในกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะอิทธิพลของถนนในท้องถิ่น วัฒนธรรม และอิทธิพลของแนวคิดทางประวัติศาสตร์เพื่อเข้าใจการกำเนิดของถนน ความเกี่ยวข้องระหว่างพฤติกรรมเคลื่อนที่กับพฤติกรรมไม่เคลื่อนที่ ตลอดจนการใช้พื้นที่ว่างข้างถนน นักวิจัยได้รวบรวมข้อมูลประวัติการใช้พื้นที่ถนน สิ่งกีดขวาง และสัมภาษณ์ผู้ใช้ถนน

ประเทศในแถบเอเชียที่ใช้มาตรฐานการออกแบบของประเทศตะวันตก จะละเลยวัฒนธรรมในการใช้งานแบบดั้งเดิมที่มีการใช้งานสำหรับทำกิจกรรมด้วย ทำให้ออกแบบตัวเมืองที่ไม่เหมาะสมกับการเดินเท้า ซึ่งเป็นปัญหากับการใช้งาน

กรุงเทพมหานครตั้งอยู่บนพื้นที่ราบลุ่มซึ่งมีแม่น้ำเป็นเส้นทางคมนาคมและการขนส่งกับพื้นที่อื่น การติดต่อค้าขายกับประเทศอินเดียและประเทศจีนทำให้มีการรับวัฒนธรรมใหม่ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมใช้งานถนนของคนในประเทศ พฤติกรรมเดินเท้ามีความซับซ้อนและประกอบด้วยพฤติกรรมแบบเคลื่อนที่และไม่เคลื่อนที่ คนเดินเท้าในประเทศแถบเอเชียไม่แบ่งแยกระหว่างพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัว แต่จะใช้พื้นที่สาธารณะในการทำกิจกรรมส่วนตัวด้วย พื้นที่ว่างข้างถนนที่ดึงดูดความสนใจจากคนเดินเท้า มักจะมีกิจกรรมที่ไม่เคลื่อนที่ เช่น ขายสินค้าและอาหารรวมทั้งเป็นที่นัดพบ สิ่งที่คนเดินเท้าต้องการคือ รูปแบบการใช้พื้นที่ว่างข้างถนนอย่างยั่งยืน ซึ่งความต้องการมากที่สุดคือการเคลื่อนที่หรือการเดิน นอกจากนี้เป็นความต้องการทางด้านกายภาพและจิตวิทยา เช่น ความปลอดภัย ความสะดวกสบาย ความสนุกสนาน ความเป็นธรรม และความสัมพันธ์กับผู้ใช้ถนนด้วยกัน สิ่งสำคัญในการใช้พื้นที่ว่างข้างถนนคือ ความเป็นธรรมทางสังคม ซึ่งหมายถึงโอกาสในการใช้งานของคนเดินเท้า ผู้ประกอบธุรกิจ และผู้ใช้ถนนอื่น ๆ กลุ่มหลังมักจะถูกมองว่าเป็นอุปสรรคในการเดินเท้า ความคิดของชาวตะวันตกเกี่ยวกับถนนคือ ใช้ในการเคลื่อนที่เท่านั้น ซึ่งไม่เหมือนกับคนเอเชียที่เห็นว่านอกจากใช้งานสำหรับเคลื่อนที่แล้วถนนยังเป็นตลาดและพื้นที่สำหรับค้าขายด้วยนโยบายต่างๆ ที่ออกมาเกี่ยวกับการใช้พื้นที่ว่างข้างถนนสำหรับคนเอเชียควรคำนึงถึงวัฒนธรรมการใช้งานและเมตตาธรรมภายในบริบทของความเป็นเอเชียด้วย

58. Redefining the Asian Space: A Comparative View of the Evolving Street Culture in Bangkok, Bandung and Manila

Name: Mrs. Iderlina Babiano
Nationality: Filipino
Institution: College of Architecture, Eastern Visayas State University, the Philippines
Research Site: Bangkok
Publish Year: 2009
Abstract:

The purpose of this study was to analyze and conduct an examination of the streets of Bangkok focusing on influence of local street, culture and the influence of historical trends to understand street morphogenesis, the interplay of movement and non – movement behavior and street space utilization. Data gathering was conducted through the review of historical precedents on street space use, intensive review of primary and secondary resources, observation and interview street users.

Western standards adopted in the Asian context fail to address problems that are uniquely experienced in the contemporary Asian streets and result in an urban pattern not suited to Asian pedestrian.

Bangkok is located on swamp flat land. The river was a critical component in settlement development because it facilitated transportation, communication and trade with other areas. Ongoing trade with India and China shaped Southeast Asia's socio – cultural lifestyle. This evolved into distinctive culture which was also reflected in how people utilized their streets. Pedestrian behavior is described as complex and is composed of both movement and non-movement. Asian pedestrians do not differentiate between public and private space using the communal space as an extension of living area. An area that attracts high pedestrian volume usually has a greater tendency for non – movement activities such as eating places, shopping venue or meeting areas.

The consideration of pedestrian needs is a significant prerequisite in the design of sustainable street spaces. At the best of these needs is the desire for movement. Aside from this, pedestrians have other physiological and psychological needs such as protection, ease, enjoyment, equity and identity. A major component in street space sustainability is social equity. This refers to the accessibility of the streets to all users such as the pedestrian, the informal street economy and other street users. The latter is often considered as obstructions to pedestrian flow. The concept of street takes on the western view that it is solely for movement. Asian, streets do not only distribute but serve as a market place and trading venue as well. In Asian space, various policies should focus towards encouraging the revival of street culture as well as humanizing of streets within the Asian context.

๕๙. Debt, Mobility and Dependency in Southeast Asia: The Case Cambodian Migrant Workers in Thailand

ชื่อนักวิจัย

Mrs. Annuska Derks

สัญชาติ

เนเธอร์แลนด์

สังกัด

University of Bern, Switzerland

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษาแรงงานย้ายถิ่นชาวกัมพูชาที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยในแง่มุมมองของประวัติชีวิต หนี้สิน การพึ่งพากันของแรงงาน

ระยะเวลาวิจัย

๑๕ กรกฎาคม – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๐

สถานที่

จังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด

ปีที่พิมพ์

๒๕๕๐

เนื้อหาสาระของรายงานโดยสรุป

การปฏิรูปการเมืองและเศรษฐกิจในช่วงต้นทศวรรษที่ ๑๙๙๐ ของประเทศกัมพูชา ได้ก่อให้เกิดโอกาส ความหวัง และเป้าหมาย ของประชากรชาวกัมพูชา แต่คนที่ได้รับประโยชน์จากการปฏิรูปเป็นกลุ่มคนที่อยู่ในเมืองและคนชั้นสูง ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศยังยากจนโดยเฉพาะผู้อยู่ในชนบท จึงทำให้เกษตรกรและเด็กออกไปหางานทำต่างถิ่น แรงงานอพยพส่วนหนึ่งจะเข้ามาทำงานในพื้นที่ชายฝั่งภาคตะวันออกของประเทศไทย เช่น จังหวัดตราด ระยอง ชลบุรี สระแก้ว เนื่องจากมีชายแดนติดกัน โดยเข้ามาทำงานด้านประมง ก่อสร้าง เกษตรกรรม โรงงาน งานบ้าน และร้านอาหาร

ปี พ.ศ. ๒๕๐๗ มีแรงงานอพยพที่จดทะเบียนทำงานอยู่ในจังหวัดระยองจำนวน ๔,๔๕๒ คน ในจำนวนนี้บางคนเพิ่งเดินทางเข้ามา บางคนอยู่มานานกว่า ๑๐ ปี ส่วนใหญ่เป็นชายหนุ่ม แรงงานเหล่านี้จะพักอยู่ในเรือหาปลา เช่าห้อง ที่พักชั่วคราวใกล้ๆที่ก่อสร้าง หรืออยู่ในที่พักที่นายจ้างจัดให้ การที่แรงงานอพยพจะประสบความสำเร็จในการมีรายได้มากขึ้นอยู่กับงานที่ทำ ระยะเวลาที่ทำ อายุ เพศ สภาพความเป็นอยู่ นายจ้าง การใช้จ่ายส่วนตัว ค่าจ้างที่ได้รับอาจจะเป็นรายวัน รายเดือน รายปี ทุก ๒ ปี หรือนานกว่า เนื่องจากนายจ้างไม่สามารถจ่ายค่าจ้างเป็นรายเดือนเนื่องจากการจับปลาขึ้นอยู่กับสภาวะอากาศ ราคาปลา และค่าใช้จ่าย และยังป้องกันไม่ให้ลูกจ้างใช้จ่ายฟุ่มเฟือย แต่ก็ยังเป็นวิธีการที่นายจ้างผูกมัดลูกเรือให้อยู่กับเรือของตนให้นานที่สุด

การเข้ามาทำงานในประเทศไทยของแรงงานกัมพูชามักจะต้องผ่านการจัดการของนายหน้าซึ่งต้องมีค่าใช้จ่าย แรงงานเหล่านี้จึงต้องกู้ยืมเงินจากนายหน้าหรือเบิกค่าจ้างล่วงหน้าจากนายจ้างซึ่งต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราสูง เงินที่ยืมจากนายหน้าหรือนายจ้างจะถูกเรียกคืนทันทีที่แรงงานกัมพูชามีรายได้ แรงงานอพยพจะส่งเงินผ่านเพื่อนหรือคนในครอบครัวกลับไปใช้หนี้ในประเทศไทย แรงงานกัมพูชาเข้ามาประเทศไทยโดยผ่านตัวแทนนอกระบบซึ่งมีบริการอื่นด้วย เช่น การส่งเงินกลับบ้าน หรือการติดต่อกับสมาชิกในครอบครัว การเข้ามาทำงานโดยการจดทะเบียนหรือไม่จดทะเบียนไม่ค่อยมีความแตกต่าง บางคนไม่รู้เรื่องนโยบายการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าว ดังนั้นการอยู่ในประเทศไทยจึงขึ้นอยู่กับนายจ้าง

แรงงานอพยพชาวกัมพูชาบางคนเข้ามาอยู่ประเทศไทยหลายปี ครอบครัวจึงตามมาอยู่ด้วยเพื่อดูแลการใช้จ่ายของสามี ในขณะที่เดียวกันก็ประกอบอาชีพ เช่น รับจ้างคัดปลา ทำงานบ้าน ขายขนม ทำงานในสถานบันเทิง คนที่เป็นโสดก็แต่งงานมีครอบครัวและลูก ก่อให้เกิดปัญหาด้านกฎหมาย สาธารณสุข การศึกษา ฯลฯ

59. Debt, Mobility and Dependency in Southeast Asia: The Case Cambodian Migrant Workers in Thailand

Name: Mrs. Annuska Derks
Nationality: Dutch
Institution: University of Bern, Switzerland
Research Site: Rayong, Chanthaburi and Trat provinces
Publish Year: 2007
Abstract:

The purpose of this study was to collect life histories, pattern of labour mobility, debt and dependency relations at home and abroad of Cambodian migrant workers in Thailand. Data were collected from migrants, Thai employers, government officials, family members and neighbors.

The political and economic reforms in Cambodia since the early 1990s have created new opportunities, expectations and goals for Cambodian. However, the lives of the majority of the people remain poor, especially, in the rural area. Farmers and their children go to work elsewhere in the country or in neighboring countries on seasonal or permanent basis. Thailand is one of the prime destination for Cambodian migrant workers. They flow into the eastern region, particularly, Trat, Rayong, Chonburi and Sa Kaew provinces. The important employment sectors are fisheries, construction, agriculture, factory, domestic service and restaurant.

In 2007, registered Cambodian migrant workers in Rayong were 4,452. Some have been worked for over ten years, other recently arrived. Most migrant are young men. They live with peers on fishing boat, rent the room, live in temporary shed built next to construction sites or stay in the house provide by employer. The success of migrant to earn more income depends on the sector, length of stay, age, and gender, the living situation, employer, individual spending. The payment may occur per day, month, year, two years or more because fishing is up to seasonal change, price and expense. Besides, migrant workers are prevented to bind workers for long time to one boat.

The labour migration from Cambodia to Thailand is often arranged through the mediation of broker with diverse expenses. Migrants have to borrow money from money lenders or take advances upon their earning from the broker or employer with high interest rates. This loan must pay back as soon as the migrant has first earning. They send money through friends or family members to release debt at home. There is no difference between legal and illegal migrants in Rayong. Cambodian migrants were not well informed about the registration policy and were dependent on their employer.

Some Cambodian workers work in Rayong for several years, their wives and children have to come along in order to control husband's money. They try to make extra earning by selecting fish, doing domestic work, selling home-made cake. There are marriage between young Cambodian men and women in Thailand and the children are being born in Thailand. This leads to the questions about legal status, health care, education, etc.

๖๐. Social Capital and Participatory Slum Upgrading in Bangkok, Thailand

ชื่อนักวิจัย	Miss Diane Archer
สัญชาติ	ฝรั่งเศส
สังกัด	University of Cambridge, U.K.
วัตถุประสงค์	

ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาที่อยู่อาศัยในโครงการ “บ้านมั่นคง” ทั้งในแนวราบ ซึ่งได้แก่ประชาชนในชุมชนกับชุมชน และแนวตั้ง ได้แก่ ประชาชนกับภาครัฐ

ระยะเวลาวิจัย ๑. สิงหาคม – กันยายน ๒๕๕๐

๒. มกราคม – มิถุนายน ๒๕๕๑

สถานที่ กรุงเทพมหานคร

ปีที่พิมพ์ ๒๕๕๒

เนื้อหาสาระของรายงานโดยสรุป

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลของการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อความสัมพันธ์ทางสังคมในโครงการยกระดับชุมชนแออัดในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ สังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม และจัดกลุ่มอภิปรายในชุมชนแออัด ๔ แห่ง คือ ชุมชนบางบัว ชุมชนบ่อนไก่ ชุมชนคลองเตย และชุมชนร่วมสามัคคี

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ประเทศไทยได้เริ่มโครงการยกระดับชุมชนแออัดโดยการมีส่วนร่วมของชาวชุมชนภายใต้ชื่อโครงการบ้านมั่นคง ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมในการดำรงชีวิตของชุมชนคนยากจน โครงการบ้านมั่นคงถูกประเมินในกรอบของทุนสังคม ทุนสังคมคือวิธีการต่าง ๆ ที่สมาชิกในชุมชนมีปฏิสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกันเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของคนในชุมชน โครงการบ้านมั่นคงเกิดขึ้นในสมัยรัฐบาลไทยที่มี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี เป็นโครงการที่ได้รับความชื่นชมจากนานาชาติและกำลังขยายออกไปทั่วประเทศ

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นผลของการมีส่วนร่วมของชาวชุมชนในการยกระดับชุมชนแออัดต่อสังคมในแนวราบ คือ ระหว่างชาวชุมชนด้วยกัน และสังคมในแนวตั้ง คือ ระหว่างชาวชุมชนกับผู้มีอำนาจของรัฐ โดยผ่านทุนสังคมที่เป็นข้อผูกพัน การประสานงาน และการเชื่อมโยง ทุนสังคม ทั้งสามรูปแบบนี้เป็นสิ่งจำเป็นและต้องอาศัยซึ่งกันและกัน โครงการบ้านมั่นคงทำให้เกิดการเคลื่อนไหวของทุนสังคมจากข้อผูกพันไปสู่การประสานงานและความเชื่อมโยง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมเพื่อนำไปสู่สังคมที่แข็งแกร่งและมีความเท่าเทียมกัน พลเมืองที่มีรายได้ต่ำสามารถลดระดับความยากจนซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องสำหรับรัฐบาล ประเทศไทยอาจกำลังเป็นประเทศที่ทันสมัยพร้อมกับการพัฒนา จึงกล่าวได้ว่าโครงการบ้านแห่งชาติสามารถเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน คนยากจนกับรัฐได้

60. Social Capital and Participatory Slum Upgrading in Bangkok, Thailand

Name:	Miss Diane Archer
Nationality:	French
Institution:	University of Cambridge, U.K.
Research Site:	Bangkok
Publish Year:	2009

Abstract:

The Objective of this research was to assess the effect of community participation on social relations in slum upgrading project in Bangkok. Data were collected by interviews, participant observation and discussion groups in four case – study communities; Bang Bua community, Pattana Bonkai community, Klong Toey community and Ruam Samakee community.

In 2003, Thailand embarked on ten pilot participatory slum upgrading projects under the title of Ban Mankong (secure house) with a target of upgrading the housing and living environment of poor communities. The Ban Mankong program had been assessed within a social capital framework. Social capital is the different ways in which community members interacts and has implication for the well-being of people. The Ban Mankong programe was introduced under the former Prime Minister Thaksin Shinawatra’s government. The programe has drawn international praise, and is being scale-up nationally.

The research result has shown the effects of participatory slum upgrading on horizontal and vertical association, through bonding, bridging, and linking social capital. All three forms of social capital are necessary and complementary each other. Ban Mankong provides a movement from bonding to bridging to linking social capital which is necessary to ensure that participatory development contributes to a strong and egalitarian society. Thai low-income citizens are seeing accomplishments in poverty reduction as a criterion for the legitimacy of government. Thailand may now be moving towards modernization with development.

It is of course ambitious to claim that a national housing project is sufficient to change the relationship between poor communities and the state in all area of governance.

๖๑. The Study of Social and Cultural Change of Lu Mien People in Northern Thailand

ชื่อนักวิจัย

Dr.Hajime Moribe และคณะ

สัญชาติ

ญี่ปุ่น

สังกัด

Nanzan University, Japan

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและวัฒนธรรมของชาวเมี่ยนหรือเย้าตาม กระแสการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน ตลอดจนการดำรงและอนุรักษ์เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ดั้งเดิมของชาวเมี่ยนให้สืบต่อไปสำหรับอนุชนรุ่นหลัง รวมทั้งการปรับเปลี่ยนและการผสมกลมกลืนทาง วัฒนธรรมของชาวเมี่ยนให้เข้ากับวัฒนธรรมไทยของสังคมส่วนใหญ่

ระยะเวลาวิจัย

สิงหาคม – กันยายน ๒๕๕๒

สถานที่

อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย และอำเภอปง
จังหวัดพะเยา

ปีที่พิมพ์

๒๕๕๒

เนื้อหาสาระของรายงานโดยสรุป

สมัยก่อน หมู่บ้านผาเตื่อและหมู่บ้านปางคำมีจำนวนประชากรน้อย ลักษณะครอบครัว เป็นทั้งแบบครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยาย ในหมู่บ้านไม่มีถนนลาดยาง ไม่มีสายไฟฟ้าและเสาไฟฟ้า ลักษณะบ้านเป็นแบบบ้านชั้นเดียว ธุรกิจการท่องเที่ยวยังไม่ถึงหมู่บ้าน ชาวอ๊วเมี่ยนปลูกข้าวเป็น อาหารหลักโดยวิธีการถางและเผาพื้นที่ที่ใช้เพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์

ในปัจจุบัน จำนวนประชากรของหมู่บ้านผาเตื่อเพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัว ส่วนในหมู่บ้านปางคำ มีกลุ่มชาติพันธุ์อื่นมาอยู่ด้วย คือ เผ่าอีกอ และเผ่ามุเซอ ลักษณะเป็นแบบครอบครัวเดี่ยวมากขึ้นและ มีการวางแผนครอบครัว มีถนนลาดยางในหมู่บ้าน ผู้คนในหมู่บ้านใช้รถยนต์และรถจักรยานยนต์เป็น ยานพาหนะ มีการพัฒนาในเรื่องไฟฟ้า แทบทุกครัวเรือนมีเครื่องใช้ไฟฟ้า การเพาะปลูกพืชได้เปลี่ยนจาก การปลูกข้าวมาปลูกข้าวโพดในพื้นที่ถาวรเนื่องจากขายได้ราคาดี ลักษณะบ้านเป็นแบบบ้านสองชั้น ชาวอ๊วเมี่ยนที่ต้องการรายได้มากขึ้นจะเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ ตั้งแต่ทศวรรษ ๑๙๘๐ เป็นต้นมา การเข้าไปบริหารจัดการของรัฐบาลไทยรวมทั้งเศรษฐกิจที่ถูกลำนำไปสู่ชาวเขา ทำให้ชาวเขามีความสนใจ ในการศึกษามากขึ้น เพราะต้องการทำงานกับคนพื้นราบ คนหนุ่มสาวไม่สนใจทำเกษตรกรรม ชาวเขาที่ แต่งกายโดยใช้เครื่องแต่งกายประจำเผ่าลดจำนวนลงเพราะเห็นว่าจะมีความยุ่งยากในการทำมาหาเลี้ยงชีพ ประกอบกับความต้องการผสมกลมกลืนเข้ากับสังคมไทย เมื่อมีการจัดการท่องเที่ยวแบบเดินป่าขึ้น ในภาคเหนือของประเทศไทย ชาวอ๊วเมี่ยนได้เข้ามาทำธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้วย

เมื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงในสองหมู่บ้าน พบว่าชาวหมู่บ้านปางคำเริ่มต้นผสม กลมกลืนกับสังคมชาวพื้นราบได้ก่อนชาวหมู่บ้านผาเตื่อเพราะเหตุวิธีการเพาะปลูกแบบถางและเผาถาง และหมู่บ้านที่อยู่บนพื้นราบ แต่หมู่บ้านผาเตื่อยังอยู่ในพื้นที่สูง ซึ่งชาวผาเตื่อเห็นว่าเป็นดินแดน ในอุดมคติ ซึ่งส่งผลให้ชาวผาเตื่อสามารถรักษาเอกลักษณ์ของตนเองและความสมดุลทางจิตใจไว้ได้ใน ระดับหนึ่ง ส่วนชาวปางคำนั้น เมื่อต้องมาอยู่ที่พื้นราบจะมีความรู้สึกที่ยุ่งยากเกี่ยวกับเอกลักษณ์ของตน

61. The Study of Social and Cultural Change of Lu Mien People in Northern Thailand

Name:	Dr.Hajime Moribe et al.
Nationality:	Japanese
Institution:	Nanzan University, Japan
Research Site:	Chiang Rai and Phayao provinces
Publish Year:	2009
Abstract:	

This research was aimed to make clear a great change from forty years ago to the present of Lu Mien society caused by the penetration of Thai capitalist and a connection with Thai government, especially, the transfiguration of Lu Mien identity and their assimilation to Thai society. The method used for data collection were participant observation and interview with village elder, headmaster and village priest in Padua village, Tambon Mae Salong Noi, Mae Fah Luang district, Chiang Rai province and Pangkha village, Tambon Phachangnoi, Pong district, Phayao province. And also, studied documents and research report concerned.

In the old days, Padua village and Pangkha village has a small number of population. The characteristic of households were extended or nuclear families. No paved road, electric wire and utility pole in the villages. The house structure was one – storey house. Tourist business did not enter the village. Villagers grew rice as their staple diet which was based on slash and burn agriculture and keeping domestic animals.

At the present, the population number of Padua village had more double in the past. In Phangkha village, there are other ethnic groups such as AKha and Lahu live in the village. The family structure changed to nuclear family. Most families are putting a family planning into practice. The paved road were already constructed and the villagers move by automobile and bike. There are electrification advances and almost of household have electrical appliances. Today, villagers grow corn on the permanent land. The house structure was changed to two – storey house. In case villagers need more money, they go to work in foreign countries. Since 1980s, Thai administration and economy penetrate into highlanders, they pay attention to the education because they want to get job in lowland. The young people have no interest in agriculture. The number of villagers who dress traditionally decreased recently because it is a bother to wash it and they want to assimilate to Thai society. In recent years, trekking tour grows in northern Thailand. Villagers engage in tourist business.

Comparing Padua village with Pangkha village, it can be said that Pangkha village began to assimilate into lowland society of Thailand earlier than Padua village because Pangkha people gave up slash and burn farming before Padua village, partly because Padua village is on the mountains but Pangkha village is on lowland. Regarding the effect of assimilation, Padua village still continue to live on a mountains where they think as an ideal living space. As a result, they can maintain their identity to some degree and can keep their well balanced – mind to some degree. But for Pangkha villagers, when they moved to lowland village, they are conscious of identity crisis.

สาขาการศึกษา

๖๒. Female Education in Thailand: 1868 - 1932

ชื่อนักวิจัย	Miss Haruna Miyauchi
สัญชาติ	ญี่ปุ่น
สังกัด	Kyoto University, Japan
วัตถุประสงค์	

ศึกษาการพัฒนาการศึกษาให้กับหญิงไทย

ระยะเวลาวิจัย	มกราคม – มิถุนายน ๒๕๕๐
สถานที่	กรุงเทพมหานคร
ปีที่พิมพ์	๒๕๕๑

เนื้อหาสาระของรายงานโดยสรุป

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาการศึกษาของผู้หญิงไทยในช่วงปี พ.ศ. ๒๔๑๑ – ๒๔๗๕ โดยมุ่งเน้นในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงกับรัฐ และเพื่อเข้าใจความคาดหวังของรัฐเกี่ยวกับผู้หญิง โดยใช้การพัฒนาการศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารทางประวัติศาสตร์ที่ หอสมุดโรงเรียนราชินี หอสมุดแห่งชาติ หอจดหมายเหตุแห่งชาติ และหอสมุดมหาวิทยาลัยต่างๆ

ในระหว่างปีพ.ศ. ๒๔๑๑ – ๒๔๗๕ เป็นช่วงเวลาที่ประเทศไทยพัฒนาประเทศให้มีความทันสมัย มีการเปลี่ยนแปลงหลายอย่างในสังคมไทย สถานภาพของผู้หญิงได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก และมีอิทธิพลต่อผู้หญิงมาจนถึงทุกวันนี้ การให้การศึกษาแก่ผู้หญิงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับรัฐบาลในการสร้างผู้หญิงในอนาคต

มีข้อที่น่าสังเกตสองประการในการริเริ่มการพัฒนาการศึกษาของผู้หญิงของรัฐบาล ประการแรกคือ รัฐใช้เป็นการแสดงถึงความทันสมัยและความเจริญของประเทศ เพื่อต่อต้านการแผ่อำนาจของประเทศตะวันตกและเพื่อรักษาอธิปไตยของประเทศในช่วงปลายศตวรรษที่ ๑๙ ประการที่สอง การพัฒนาการศึกษาของผู้หญิงถูกใช้เป็นตัวกลางในการสร้างผู้หญิงในอนาคต และเพื่อปลูกฝังความเป็นชาติในความรู้สึกของผู้หญิง รัฐต้องการแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงมีส่วนในความเป็นชาติ โดยมีบทบาทเป็นภรรยาที่มีประสิทธิภาพและเป็นมารดาที่มีการศึกษา ซึ่งเห็นได้จากการกำหนดหลักสูตรและแผนการศึกษาของชาติ

Education

62. Female Education in Thailand: 1868 – 1932

Name:	Miss Haruna Miyauchi
Nationality:	Japanese
Institution:	Kyoto University, Japan
Research Site:	Bangkok
Publish Year:	2008

Abstract:

The objective of the research was to understand the development of female education during the period of 1868 – 1932 by focusing on the relationship between woman and the state, and to clarify what the state expected woman through female education. The research was conducted largely based on historical documents from the Rachini school library, National Archives, National Library and universities' libraries.

The period of 1868 – 1932 in Thailand was regarded as a period of modernization. The events brought about many changes in Thai society. The situation of woman could be the one that greatly changed to the extent that influenced woman up until today. Female education seems to be an important issue for the state in producing the ideal woman.

The following two aspects were remarkable features in the initiation of state, to develop female education and the relationship between woman and the state. One was that female education was regarded by the state as a tool to show Siam's modernity against western power. This can be explained in the context of state's pursuit of making Siam as a civilized modern state to maintain its sovereignty in the late 19th century. Another was that female education was employed as a powerful medium to produce the ideal woman of the state. This latter aspect was understood in the connection of the advent and prevalence of the notion of chat (nation). To implant the notion of chat in the mind of woman, the state present an ideal of female chat – a woman who takes part in the national life through the role of an efficient wife and an educational mother. As clearly reflected in the national educational plan and curriculum.

๒๓.It Takes a Community to Educate Student: Case Studies of Student –
Centered Education in Two Pattaya City School, Kingdom of Thailand

ชื่อนักวิจัย

Mr.Scott Dennison

สัญชาติ

แคนาดา

สังกัด

University of Minnesota, USA

วัตถุประสงค์

ศึกษาปรัชญาภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเรียนการสอนในโรงเรียนเมืองพัทยา ซึ่งเป็นแหล่ง
ท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย

ระยะเวลาวิจัย

ธันวาคม ๒๕๕๑ – ธันวาคม ๒๕๕๒

สถานที่

เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ปีที่พิมพ์

๒๕๕๓

เนื้อหาสาระของรายงานโดยสรุป

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ศึกษาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดย
ผ่านการมีส่วนร่วมของชุมชนในโรงเรียนของเมืองพัทยาสองโรงเรียน คือ โรงเรียนเมืองพัทยา๓
(วัดสว่างฟ้าพุทธาราม) และโรงเรียนเมืองพัทยา ๗ (บ้านหนองพังแค) โดยเลือกโครงการศึกษาโรงแรม
และโครงการศึกษาวินด์เซิร์ฟเป็นกรณีศึกษาในโรงเรียนทั้งสอง วิจัย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการ
วิเคราะห์เอกสาร สังเกตการณ์ และสัมภาษณ์

เมืองพัทยามีชื่อเสียงโด่งดังเกี่ยวกับชีวิตกลางคืนที่มีชีวิตชีวาและเต็มไปด้วยนักท่องเที่ยวที่มา
แสวงหาความสนุกสนาน ในสภาพแวดล้อมเช่นนี้อาจทำให้นักเรียนเข้ามาติดกับดักที่ไม่เหมาะสมหรือ
ทางลัดได้ง่าย จนทำให้ไม่สนใจในเรื่องการเรียน

โครงการศึกษาโรงแรมสำหรับโรงเรียนเมืองพัทยา ๓ และโครงการศึกษาวินด์เซิร์ฟ
ในโรงเรียนเมืองพัทยา ๗ ประสบความสำเร็จอย่างดียิ่ง เนื่องจากได้รับความร่วมมืออย่างจริงจังจากทุก
ฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาเพื่อผลประโยชน์ของนักเรียน การจัดการเรียนการสอนโดยที่
ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นตัวอย่างในการวางแผนร่วมกันเพื่อเป้าหมายเดียวกันขององค์กรระดับชาติ
ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น โครงการศึกษาทั้งสองรูปแบบได้รับการวางรากฐานโดยครูผู้สอนที่
เข้มแข็งและยังได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาของนักเรียน ตลอดจนผู้บริหารทุกระดับ รวมถึงการ
ดำเนินงานอย่างเสียสละของสมาชิกชุมชนที่เกี่ยวข้องซึ่งแสดงถึงน้ำใจของชุมชน รูปแบบการบริหาร
จัดการโดยตนเองของเมืองพัทยাপะกอบกับเป็นแหล่งที่มีรายได้ช่วยให้เมืองพัทยาสามารถส่งเสริม
นวัตกรรมต่างๆ ได้ ผลจากการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทำให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการ
เรียนผ่านการสอนที่อยู่บนพื้นฐานของการปฏิบัติ จึงทำให้นักเรียนต้องการการเรียนการสอนแบบนี้
อย่างไรก็ตาม มีความตึงเครียดเกิดขึ้นระหว่างครูที่ใช้วิธีสอนแบบเก่าที่เน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลางกับครูที่
ต้องการเปลี่ยนแปลงให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนยังตรงกับแนวคิดของ
พุทธศาสนาซึ่งเน้นในเรื่องความรู้และความหมายที่นักเรียนได้จากประสบการณ์ตรง การปรับปรุง
การศึกษาของชุมชนไม่เพียงพัฒนาตัวบุคคลเท่านั้น แต่ยังเป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่ในการ
พัฒนาชุมชนให้พึ่งตนเองตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
ซึ่งจะช่วยให้ประเทศไทยประสบความสำเร็จทางเศรษฐกิจในอนาคต

63. It Takes a Community to Educate Student: Case Studies of Student – Centered Education in Two Pattaya City School, Kingdom of Thailand

Name:	Mr.Scott Dennison
Nationality:	Canadian
Institution:	University of Minnesota, USA
Research Site:	Chonburi province
Publish Year:	2010
Abstract:	

The purpose of this study was to investigate student – centered education through examining community – based models in two Pattaya City schools; Pattaya School 3 (Wat Sawang Fa Pruettaram) and Pattaya School 7 (Baan Nongbangkae). A hotel and windsurfing programs are two case studies which are the main focus of this study. The data collection strategies used in this project were document analysis, observation and interviews.

Pattaya city is notorious for its lively nightlife and the hordes of holiday makers who came to revel in the abundant entertainment available. In such environment, it is easy for students to get trapped in the negative aspects the city offers and lose focus on their education.

The hotel program at Pattaya School 3 and the windsurfing program at Pattaya School 7 are both successful due to the genuine commitment of all involved to create programs that are designed to provide a practical benefit to student and engage them to their learning. The implementation of these student – centered educational program are an example of the national, region and local school levels aligning towards a common goal of improving the education of students. The programs are anchored by strong teacher leaders. The hotel and windsurfing programs are supported by parents and all levels of administration. The selfless acts of all community members involved in these programs, show a community spirit. The special administrative autonomy of Pattaya city and its access to financial resources contribute to the capacity to implement innovations. The motivational effects of student – centered education were evident as students became more directly involved in their learning through reflective processes and performance – based assignments: These programs reflect a response to student demand for this kind of experiential and student – centered learning. However, there is a tension existing between the traditional use of teacher – centered educational techniques and the need for teachers to transition towards student – centered education. The type of student – centered education was found to be consistent with ideas of Buddhist epistemology as both focus on the reflection of knowledge and the meaning that student make of what they learn from direct experience. The improvement on community education does not only develop individuals, but is part of the greater goal of develop communities to be more self – sufficient, (H.R.H. King Bhumibol Adulyadej’s Sufficiency Economy philosophy) contributing to the future economic success of Thai nation.

ระเบียบสภาวิจัยแห่งชาติ
ว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบสภาวิจัยแห่งชาติ ว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้เหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๑ (๑๒) และ (๑๓) ประกอบกับมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๑๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ คณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติจึงวางระเบียบขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสภาวิจัยแห่งชาติ ว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒. ระเบียบฉบับนี้ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกระเบียบสภาวิจัยแห่งชาติ ว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๕

ข้อ ๔. การอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยตามระเบียบนี้จะต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อสนับสนุนให้นักวิจัยไทยและนักวิจัยชาวต่างประเทศทำการวิจัยร่วมกันโดยใกล้ชิดยิ่งขึ้น และมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญทางวิชาการ
- (๒) เพื่อเป็นการส่งเสริมการวิจัยในประเทศไทยให้กว้างขวาง เกิดผลงานที่ประเทศไทยจะนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น
- (๓) เพื่อความมั่นคงของประเทศไทยทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๔) เพื่อกำกับดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและผลประโยชน์ที่ประเทศไทยควรจะได้รับ

ข้อ ๕. ในระเบียบนี้

“การวิจัย” หมายถึง การศึกษาค้นคว้า สำรวจ ขุดค้น วิเคราะห์ หรือทดลองไม่เพียงแต่เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงและความรู้ใหม่ เพื่อนำไปตั้งกฎ ทฤษฎี หรือเพื่อหาแนวทางในการปฏิบัติเท่านั้น แต่เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ที่ลุ่มลึกหรือเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าในสิ่งที่วิจัยนั้นด้วย

“สำนักงาน” หมายถึง สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

“นักวิจัยไทย” หมายถึง นักวิจัยสัญชาติไทยที่ร่วมทำการวิจัยกับนักวิจัยชาวต่างประเทศ อาจารย์มหาวิทยาลัยที่ให้คำปรึกษา นักวิชาการ และหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานให้ร่วมทำการวิจัยหรือให้ความร่วมมือแก่นักวิจัยชาวต่างประเทศ

“นักวิจัยชาวต่างประเทศ” หมายถึง นักวิจัยที่ไม่มีสัญชาติไทย ซึ่งมีภูมิลำเนาถาวรอยู่ในต่างประเทศหรือในประเทศไทย และประสงค์จะทำการวิจัยในประเทศไทยเป็นรายบุคคลหรือเป็นคณะ

ข้อ ๖. ให้เลขาธิการคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศและข้อกำหนดสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ ว่าด้วยวิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้องโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาการตีความเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือมีปัญหาเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติซึ่งมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด

หมวดที่ ๑ บททั่วไป

ข้อ ๗. การวิจัยตามที่กำหนดในระเบียบนี้ต้องประกอบด้วยลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือหลายลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นการวิจัยเพื่อประโยชน์ร่วมกันของทุกฝ่าย มิใช่เพื่อประโยชน์ของฝ่ายผู้ทำการวิจัยเท่านั้น
- (๒) เป็นการวิจัยตามหลักสูตรของการศึกษาชั้นปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หรือหลังปริญญาเอกของนักศึกษาชาวต่างประเทศ
- (๓) เป็นการวิจัยตามโครงการความร่วมมือหรือความช่วยเหลือระหว่างรัฐบาลหรือสถาบันต่างประเทศกับรัฐบาลหรือสถาบันในประเทศไทย

ข้อ ๘. นักวิจัยชาวต่างประเทศแบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้

ประเภทที่หนึ่ง คือ นักวิจัยชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยภายใต้โครงการความช่วยเหลือหรือโครงการความร่วมมือกับรัฐบาลไทย

ประเภทที่สอง คือ นักวิจัยชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยตามโครงการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐบาลไทยกับหน่วยงานต่างประเทศ โดยมีหนังสือรับรองพร้อมทั้งมีบันทึกข้อตกลงความร่วมมือร่วมกันจากหน่วยงานนั้น

ในกรณีที่มีนักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำวิจัยในประเทศไทย ภายใต้โครงการวิจัยของหน่วยงานของรัฐบาลหรือสถาบันการศึกษาของรัฐในประเทศไทย จะต้องหนังสือรับรองจากหน่วยงานหรือสถาบันการศึกษานั้นด้วย

ประเภทที่สาม คือ นักวิจัยชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยตามหลักสูตรของการศึกษาชั้นปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือหลังปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ¹

ประเภทที่สี่ คือ นักวิจัยชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย และมีคุณสมบัติแตกต่างจากที่กำหนดไว้ในประเภทที่หนึ่ง สอง และสาม

ข้อ ๙. การวิจัยของนักวิจัยชาวต่างประเทศจะต้องมีนักวิจัยไทยร่วมทำการวิจัยหรือเป็นที่ปรึกษา แต่นักวิจัยชาวต่างประเทศอาจจะขอทำการวิจัยฝ่ายเดียวก็ได้ ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของสำนักงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐. ในกรณีที่มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการวิจัยในประเทศไทย นักวิจัยชาวต่างประเทศจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายดังกล่าวดังนี้

นักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่หนึ่ง จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด

นักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่สอง จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายบางส่วนหรือทั้งหมดตามที่กำหนดในข้อตกลงความร่วมมือ

นักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่สาม และ สี่ จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดรวมตลอดทั้งค่าตอบแทนสำหรับนักวิจัยไทย ค่าใช้บริการห้องทดลองของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้ช่วยในการวิจัย (ถ้ามี) เว้นแต่ในกรณีที่มีหน่วยงานไทยรับผิดชอบค่าใช้จ่ายแทน

ข้อ ๑๑. ให้เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติเป็นผู้กำหนดค่าประกันการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ข้อ ๑๒. นักวิจัยชาวต่างประเทศรายใดที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือไม่ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ตลอดจนแผนการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการ สำนักงานสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะระงับการอนุญาตให้ทำการวิจัยในประเทศไทยต่อไป

ในกรณีที่นักวิจัยชาวต่างประเทศมีพฤติการณ์ที่อาจจะเป็นภัยต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สังคม หรือความมั่นคงของประเทศไทย สำนักงานสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะระงับการอนุญาตให้ทำการวิจัยในประเทศไทยต่อไป

¹ มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในประเทศไทย ที่เปิดรับนักศึกษาต่างชาติมาศึกษาและต้องทำวิจัยตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ต้องส่งรายชื่อนักศึกษาและโครงร่างวิทยานิพนธ์ให้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติรับทราบ พร้อมทั้งต้องดูแลการวิจัยของนักศึกษาต่างชาติไม่ให้เกิดผลกระทบต่อด้านลบและเกิดความเสียหายต่อประเทศไทย ทั้งนี้ให้หมายรวมถึงสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาด้วย

หมวดที่ ๒

การขออนุญาตเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย

ข้อ ๑๓. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศติดต่อขอระเบียบว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยและแบบคำขออนุญาตทำการวิจัย (NRCT-01) จากสำนักงาน

ข้อ ๑๔. ในส่วนของนักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่หนึ่ง ให้นักวิจัยชาวไทยที่เป็นเจ้าของโครงการร่วม แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับนักวิจัยชาวต่างประเทศตามแบบ นต/๑ ให้สำนักงานทราบภายใน ๑๕ วัน นับจากวันเริ่มทำการวิจัย

ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่สอง สาม และสี่ ส่งเอกสารดังต่อไปนี้ต่อสำนักงานเพื่อขออนุญาตล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ก่อนวันที่จะเริ่มทำการวิจัย

(๑) คำขออนุญาตทำการวิจัย

(๒) หนังสือรับรอง

ข้อ ๑๕. ในกรณีที่นักวิจัยชาวต่างประเทศอยู่ในประเทศไทยขณะที่ยื่นคำขออนุญาตทำการวิจัย จะต้องไม่เริ่มทำการวิจัยจนกว่าจะได้รับหนังสืออนุญาตจากสำนักงาน

ข้อ ๑๖. เมื่อสำนักงานอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยได้แล้ว ให้นำหนังสืออนุญาตไปขอรับการตรวจลงตรา (Visa) ประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non-immigrant) เพื่อเข้าประเทศไทย ณ สถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทย

ข้อ ๑๗. ในกรณีที่นักวิจัยชาวต่างประเทศอยู่ในประเทศไทยขณะที่ได้รับหนังสืออนุญาต ให้ไปรายงานตัวด้วยตนเองต่อสำนักงานหรือผ่านทางอินเทอร์เน็ตภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งอนุญาต เพื่อลงทะเบียน (ตามแบบ NRCT-02) และรับบัตรประจำตัวนักวิจัยชาวต่างประเทศ และหนังสือรายงานตัวของสำนักงานถึงนักวิจัยไทย และหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามที่สำนักงานกำหนด

หมวดที่ ๓

การรายงานตัวและการชำระค่าประกันการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ข้อ ๑๘. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศรายงานตัวด้วยตนเองต่อสำนักงานหรือผ่านทางอินเทอร์เน็ตภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยหรือวันที่ได้รับหนังสือแจ้งอนุญาต เพื่อดำเนินการลงทะเบียน (ตามแบบ NRCT-02) รับบัตรประจำตัวนักวิจัยชาวต่างประเทศ และรับหนังสือรายงานตัวของสำนักงานถึงนักวิจัยไทย และหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๙. นักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่สามและสี่ จะต้องชำระค่าประกันการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อ ๑ โครงการ

สำนักงานจะคืนค่าประกันการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ให้แก่ นักวิจัยชาวต่างประเทศ เมื่อได้รับรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์แล้ว

ข้อ ๒๐. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศรายงานตัวต่อนักวิจัยไทยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก่อนที่จะเริ่มดำเนินการวิจัย

หมวดที่ ๔ การวิจัยในประเทศไทย

ข้อ ๒๑. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศทำการวิจัยตามแผนการวิจัยที่ได้เสนอไว้ และปฏิบัติตามระเบียบของสำนักงานและระเบียบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๒. ในกรณีที่นักวิจัยชาวต่างประเทศมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแผนการวิจัย ให้แจ้งสำนักงานทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๒๓. ในระหว่างการวิจัย ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศส่งรายงานความก้าวหน้า (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย) ตามแบบ NRCT-03 ให้สำนักงานและนักวิจัยไทย ตามระยะเวลาที่สำนักงานกำหนด

หมวดที่ ๕ การขออนุญาตขยายเวลาการวิจัย

ข้อ ๒๔. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศยื่นคำขออนุญาตขยายเวลาการวิจัยต่อสำนักงาน (ตามแบบ NRCT-04) ล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน ก่อนจะสิ้นสุดเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ทำการวิจัยในประเทศไทย

การพิจารณาอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศขยายเวลาทำการวิจัย ให้อยู่ในดุลยพินิจของสำนักงานร่วมกับหน่วยงานไทยที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๕. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเสนอรายงานสรุปผลการวิจัยที่ผ่านมา (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย) และแผนการวิจัยในช่วงที่ขอขยายเวลาต่อสำนักงานตามแบบ NRCT-04 เพื่อประกอบการขออนุญาตขยายเวลาการวิจัย

หมวดที่ ๖ การยุติการวิจัยในประเทศไทย

ข้อ ๒๖. เมื่อยุติการวิจัยในประเทศไทย ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศส่งรายงานสรุปผลการดำเนินงาน (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย) ตามแบบ NRCT-05 ต่อสำนักงานและนักวิจัยไทยภายใน ๑ เดือนนับจากวันที่ยุติการวิจัยในประเทศไทย

ข้อ ๒๗. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศมอบตัวอย่างที่ศึกษาหรือเก็บมาได้ในระหว่างการวิจัย พร้อมกับรายงานสรุปผลการดำเนินงานให้กับสำนักงานและหรือหน่วยงานที่สำนักงานเห็นชอบ

ข้อ ๒๘. ในกรณีที่นักวิจัยชาวต่างประเทศมีความจำเป็นต้องนำตัวอย่างการวิจัยไปศึกษาทดลองในต่างประเทศ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนนำตัวอย่างการวิจัยออกจากประเทศไทย

ข้อ ๒๙. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย) ตามแบบ NRCT-06 จำนวน ๑ ชุด พร้อมแผ่นบันทึกข้อมูล (CD) ให้สำนักงานภายในระยะเวลา ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่ยุติการวิจัยในประเทศไทย

ในกรณีที่จำเป็น นักวิจัยชาวต่างประเทศอาจขออนุญาตขยายเวลาการส่งรายงานดังกล่าวได้ ทั้งนี้รวมแล้วไม่เกิน ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่ยุติการวิจัยในประเทศไทย

ข้อ ๓๐. นักวิจัยชาวต่างประเทศที่เคยได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย ต้องส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ของโครงการครั้งล่าสุด ก่อนขออนุญาตทำการวิจัยครั้งใหม่

สำนักงานอาจอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศทำการวิจัยในประเทศไทยมากกว่าหนึ่งโครงการในคราวเดียวกัน หากเห็นสมควร

ข้อ ๓๑. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศส่งสิ่งตีพิมพ์พร้อม CD ที่เกี่ยวข้องกับผลการวิจัยของโครงการที่ได้รับอนุญาตให้สำนักงานอย่างละ ๑ ชุด หลังตีพิมพ์ภายใน ๓ เดือน

ข้อ ๓๒. การไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในระเบียบนี้ หรือผู้วิจัยไม่ปฏิบัติตามโครงการที่ได้รับอนุญาต หรือไม่ส่งรายงานการวิจัยหรือเอกสารอื่น ๆ ภายในระยะเวลาที่กำหนด สำนักงานอาจมีคำสั่งให้ยุติการวิจัย

สำนักงานอาจระงับการทำวิจัยในประเทศไทยหรืออาจพิจารณาระงับการอยู่ในประเทศไทยของนักวิจัยชาวต่างประเทศโดยการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

(ลงชื่อ)

ธีระ สูตะบุตร

(นายธีระ สูตะบุตร)

ประธานกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวพรรณิ ปัญญาวัฒนาพร)

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการพิเศษ

REGULATIONS ON THE PERMISSION FOR FOREIGN
RESEARCHERS TO CONDUCT RESEARCH IN THAILAND
B.E. 2550

.....

To improve the efficacy of the *Regulation on the Permission for Foreign Researchers to Conduct Research in Thailand B.E. 2525*, the Executive Board of the National Research Council of Thailand issues the following regulations as authorized in Sections 6, 11 (12) and (13) as well as in Section 13 of the *National Research Council Act B.E. 2502*, amended by the *National Research Council Act B.E. 2507*, and the *Announcement of the Revolution Party Vol. 315* dated December 13, B.E. 2515 :

Article 1 These regulations shall be called "*Regulations on the Permission for Foreign Researchers to Conduct Research in Thailand B.E 2550.*"

Article 2 These Regulations become effective on the next date announced in the Royal Gazette.

Article 3 The *Regulation on the Permission for Foreign Researchers to Conduct Research in Thailand B.E. 2525* is repealed.

Article 4 These regulations on the permission for foreign researchers to conduct research in Thailand have been formulated to achieve the following objectives:

- (1) Enhancing cooperation and collaboration between Thai and foreign researchers, and providing opportunities for the exchange of knowledge, technical expertise, and experience
- (2) Promoting research activities in Thailand so that the results can be used to further the country's development
- (3) Stabilizing the social and economic security of Thailand
- (4) Controlling and regulating the country's natural resources to ensure that Thailand receives their benefits.

Article 5 In these regulations:

"Research" means scholarly or scientific investigation, exploration, excavation, analysis, or experimentation. The goal of this enterprise is to not only to search for new principles and knowledge in order to formulate theories or to establish guidelines for implementation, but also to gain in-depth knowledge or develop modern technology in the subject being researched.

"Office" means the National Research Council of Thailand (NRCT).

"Thai researcher" means a researcher who is a Thai citizen and conducts research in cooperation with foreign researchers; a Thai university faculty member who serves as a co-advisor, an academic, and/or an official of a participating organization who is assigned to jointly conduct research or collaborate with foreign researchers.

"Foreign researcher" means a researcher who is not a Thai citizen, who resides in Thailand or elsewhere, and conducts research in Thailand as an individual or with a group.

Article 6 The Secretary-General of the Office is charged with administering these Regulations and has the authority to issue announcements or alter procedures related to conformity with these Regulations.

In the event of any ambiguity in these Regulations or other problems regarding procedures not specified in these Regulations, the decision of the Executive Board of the Office will be final.

Chapter 1 General Provisions

Article 7 Research should possess one or more of the following characteristics:

- (1) Useful to each party or participant; not for the benefit of one researcher only
- (2) Fulfills graduation requirements for the degree program of a foreign researcher
- (3) Constitutes a cooperative or assistance program between a foreign government or institute and a Thai institute of governmental branch.

Article 8 Foreign researchers will be classified into one of the following four categories:

Category one - foreign researchers who conduct research in Thailand under an aid program or a cooperative program with the Thai government.

Category two - foreign researchers who conduct research in Thailand under a cooperative agreement between a division of the Thai government and a foreign organization. Letters of verification including a Memorandum of Understanding (MOU) signed by each organization are required.

If a foreign researcher conducts research with a Thai governmental organization or governmental academic institute, a letter of recommendation from the organization is needed.

Category three - foreign researchers who conduct research in Thailand to fulfill graduation requirements for a degree program at a foreign university *

Category four - foreign researchers whose qualifications differ from those specified in the above three categories.

Article 9 Research involving a foreigner must be conducted jointly with a Thai researcher or consultant. However, a foreign researcher can apply to conduct research as an individual. Authorization for research by a foreigner acting as an individual depends upon the decision of the Office and related organizations.

Article 10 Depending on their researcher category, foreign researchers must take responsibility for expenses incurred in Thailand in accordance with the following stipulations:

Foreign researchers in category one will be responsible for all expenses. Foreign researchers in category two will be responsible either for some or all expenses as specified in the MOU.

Foreign researchers in categories three and four will be responsible for all expenses, including remuneration for Thai researchers, laboratory fees, and the wages of research assistants (if any) unless a Thai organization agrees to take responsibility for such expenses.

Article 11 The Secretary-General is authorized to require a monetary deposit that will be returned upon submission of the complete and final research report.

Article 12 If a foreign researcher violates these regulations or strays from the stated research objectives or proposed research plan, the Office reserves its right to terminate the researcher's research permit in Thailand.

If a foreign researcher's conduct is deemed to be detrimental to natural resources, the environment, society, or the security of Thailand, the Office reserves its right to terminate the researcher's research permit in Thailand.

Chapter 2

Applying for Permission to Conduct Research in Thailand

Article 13 Foreign researchers must review this document, *Regulations on the Permission for Foreign Researchers to Conduct Research in Thailand B.E.2550* and request an *Application Form for Permission to Conduct Research (NRCT-01)* from the Office.

Article 14 Thai organizations conducting their own projects with foreign researchers in category one are required to provide the Office with information concerning the foreign researcher using the Form "[ใบต/๑](#)" within 15 days of the project's commencement.

Foreign researcher under categories two, three and four should submit the following documents to the Office at least 90 days prior to their anticipated starting date:

- (1) Application for Permission to Conduct Research
- (2) Letters of recommendation

Article 15 If the foreign researcher is in Thailand when submitting the application, he or she should not start research until receiving the permit from the Office.

Article 16 Upon receiving authorization to conduct research in Thailand, foreign researchers should bring the permission letter from the Office to a Royal Thai Embassy or Consulate to apply for a non-immigrant visa.

Article 17 If a foreign researcher receives the permission letter while he or she is in Thailand, he or she should report to the Office in person or via email within seven days from the date the permission letter was received to complete Form [NRCT-02](#) and receive an identification card and reporting letter(s) addressed to collaborating Thai researchers or other specified organizations.

Chapter 3

Reporting and Paying the Deposit for the Complete Report

Article 18 Foreign researchers must report to the Office in person or via email within seven days after their arrival in Thailand or after the date they receive their permission letter to register ([Form NRCT-02](#)), receive an identification card, and receive reporting letter(s) addressed to the collaborating Thai researchers or organization(s).

Article 19 Foreign researchers in categories three and four must pay a deposit guaranteeing submission of the complete research report of 10,000 baht per project. The deposit will be returned to the foreign researcher upon receipt of the complete report by the Office.

Article 20 Foreign researchers need to meet with their Thai collaborators prior to conducting research.

Chapter 4

Conducting Research in Thailand

Article 21 Foreign researchers must not conduct research other than that described in their research plan and must comply with all pertinent regulations of the Office and of other Thai organizations that have jurisdiction over the research activities or localities of the researcher(s).

Article 22 Should it become necessary to change the research plan, the foreign researcher must inform the Office at least 60 days before the project's scheduled completion date in accordance with the Office's specifications.

Article 23 While conducting research, the foreign researcher must submit a progress report in English or Thai to the Office and to collaborating Thai researchers in agreement with Form [NRCT-03](#) following the time schedule specified by the Office.

Chapter 5

Applying for a Research Permit Extension

Article 24 Foreign researchers who wish to extend the duration of their project must submit the *Application Form for Research Extension Permission* ([NRCT-04](#)) to the Office at least 60 days prior to the expiration date of their permit.

The decision to approve the application for extension will be decided by the Office together with the researcher's collaborating Thai organization(s).

Article 25 A summary report in English or Thai and a research plan must be submitted to the Office as a supplement to Form [NRCT-04](#) when applying for a research permit extension.

Chapter 6

Completing Research in Thailand

Article 26 After completing their research in Thailand, foreign researchers must submit a summary of their research activities in English or Thai on Form [NRCT-05](#) to the Office and to their Thai collaborators within one month from the day that their research in Thailand terminates.

Article 27 Foreign researchers must submit all research samples collected during the course of their research together with the summary of their research activities to the Office and/or to a Thai organization(s) approved by the Office.

Article 28 If a foreign researcher needs to take research samples abroad for further analysis, he or she must receive permission from the Office or from the collaborating Thai organization(s) involved.

Article 29 Foreign researchers must submit a CD with a copy of their complete report in English or Thai following the guidelines in Form [NRCT-06](#) to the Office within one year from the termination date of their research activities in Thailand.

If a foreign researcher has requested an extension of their research permit, the deadline for submitting the complete report may not exceed two years after the completion of the research conducted in Thailand.

Article 30 A foreign researcher who has previously received a permit to conduct research in Thailand must submit the complete report from their latest project to the Office before applying for a new research permit.

The Office may allow a foreign researcher to conduct research on more than one concurrent project in Thailand if appropriate.

Article 31 Foreign researchers must submit all published research articles related to their research in Thailand as a hard copy and on CD within three months of publication in the spirit of disseminating research results in their country of origin.

Article 32 Violating the provisions specified in this Regulation, conducting research other than that specified in the approved research project, or failure to submit research reports or other documents in a timely manner are sufficient grounds for the Office to revoke a researcher's permit.

The Office may cancel a foreign researcher's permit or non-immigrant visa by coordinating with the relevant Thai organization(s).

Issued on June 29, 2007

(Mr. Thira Sutabutra)
Chairman, Executive Board

Certified true copy

(Miss Pannee Panyawattanaporn)
Plan and Policy Analyst, Senior Professional Level

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย [5410-179/500(2)]

โทร. 0-2218-3557, 0-2218-3563

นางศรีนทิพย์ นิมิตรมงคล ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา สิงหาคม 2554

<http://www.cuprint.chula.ac.th>